DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 10. Warszawa, 25 marca 1935 r. Rok XVII

II. LOTNICTWO CYWILNE.

TREŚĆ:

SPRAWY LOTNICTWA CYWILNEGO.

50.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 28 grudnia 1934 r.

o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 110 z dn. 31.XII.34 r. poz. 976).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

. . . .

. . . .

Żegluga powietrzna.

Art. 97. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospoltiej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczem (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294), zmienione ustawą z dnia 28 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 227) ulega zmianom następującym:

1) w art. 2 w ust. 2 wyrazy: „w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Zagranicznych", zastępuje się wyrazami: „w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych i Spraw Zagranicznych";

2) w art. 8 w ust. 2 w pkt. a) skreśla się wyrazy: „oraz Przemysłu i Handlu", a pomiędzy wyrazy: „Spraw Wojskowych" i „Spraw Wewnętrznych" wstawia się spójnik: „i";

w tymże artykule dodaje się na końcu nowy ustęp treści następującej:

„Nadzór nad żeglugą statków powietrznych, w szczególności czynności wymienione w ust. 2 pkty c), e) i g), mogą być przekazane urzędom lub organom, które drogą rozporzą-

dzenia określi Minister Komunikacji w miarę potrzeby w porozumieniu z właściwymi ministrami.";

3) w art. 10 w ust. 2 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie następujące: „Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych określi sposób wyznaczania lotnisk i terenów specjalnych do przeprowadzania prób w locie oraz warunki tych prób.";

4) w art. 12 skreśla się wyrazy: „oraz Przemysłu i Handlu", a pomiędzy wyrazy: „Spraw Wojskowych" i „Spraw Wewnętrznych" wstawia się spójnik „i";

5) w art. 22 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące: „Lotniska i urządzenia pomocnicze dla żeglugi powietrznej mogą być zakładane tylko za zezwoleniem Ministra Komunikacji lub władz i urzędów przez niego upoważnionych.";

6) w art. 36 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przepisy bezpieczeństwa ruchu i sygnalizacji określi rozporządzenie Ministra Komunikacji, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych, sposób zaś zakładania i prowadzenia ksiąg pokładowych — rozporządzenie tegoż Ministra, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.";

7) artykuł 38 otrzymuje brzmienie następujące:

„Warunki używania aparatów fotograficznych i kinofotograficznych — na lotnisku lub na pokładzie statków powietrznych w czasie lotu — określi rozporządzenie Ministra Komunikacji, wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych.";

8) w art. 39 w ust. 3 skreśla się końcowe wyrazy: „i Spraw Wojskowych", a wyraz: „Ministrów" zastępuje się wyrazem: „Ministra";

9) artykuł 50 otrzymuje brzmienie następujące:

„Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych określi warunki przewozu statkami powietrznemi przedmiotów nasuwających obawy ze stanowiska bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Ograniczenia przewozu przedmiotów nasuwających obawy ze stanowiska bezpieczeństwa żeglugi powietrznej ustala Minister Komunikacji w porozumieniu z właściwymi ministrami.";

10) artykuł 85 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wykonanie niniejszego prawa porucza się Ministrowi Komunikacji tudzież innym ministrom stosownie do zakresu ich właściwości.

Ponadto upoważnia się Ministra Komunikacji do przeprowadzania we własnym zakresie zmian we wszelkich przepisach, wydanych na podstawie prawa niniejszego, jeżeli zmiany te są niezbędne ze względu na potrzebę przystosowania wspomnianych przepisów do obowiązujących Państwo Polskie międzynarodowych przepisów lotniczych, normujących sprawy porządkowo-techniczne oraz bezpieczeństwa żeglugi powietrznej.".

. . . .

. . . .

Postanowienia końcowe.

Art. 122. (1) Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się ministrom właściwym ze względu na postanowienia ustaw, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej i dekretów, objętych niniejszem rozporządzeniem.

(2) Upoważnia się właściwych ministrów do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitych tekstów ustaw, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej i dekretów, zmienionych rozporządzeniem niniejszem, z zastosowaniem kolejnej numeracji artykułów, paragrafów i ustępów oraz z uwzględnieniem przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitych tekstów w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

(3) Upoważnienie, przewidziane w ust. (2), służy w stosunku do ustaw, rozporządzeń i dekretów zmienionych:

1) art. 1 do 22 — Ministrowi Spraw Wewnętrznych,

2) art. 23 do 30 — Ministrowi Spraw Wojskowych,

3) art. 31 do 43 — Ministrowi Skarbu,

4) art. 44 do 52 — Ministrowi Sprawiedliwości,

5) art. 53 do 65 — Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

6) art. 66 do 77 — Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych,

7) art. 78 do 88 — Ministrowi Przemysłu i Handlu,

8) art. 89 do 98 — Ministrowi Komunikacji,

9) art. 99 do 121—Ministrowi Opieki Społecznej.

Art. 123. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

(2) Przepisy rozporządzenia niniejszego o zmianie właściwości władz nie będą stosowane do spraw, w których do dnia wejścia w życie tego rozporządzenia została wydana w pierwszej instancji decyzja główna.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
W. Jędrzejewicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

Minister Przemysłu i Handlu:
H. Floyar-Rajchman
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej:
Jerzy Paciorkowski
Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*
Nr. L. II/201/3/35.

51.

Nr. L-I/97/2/34 z dnia 30 listopada 1934 r. o nadsyłaniu podań w sprawach, dotyczących członków załogi statków powietrznych.

Dotychczasowy sposób nadsyłania do Ministerstwa Komunikacji, bezpośrednio przez członków Klubów Lotniczych podań o dopuszczenie do egzaminu, wydanie lub przedłużenie ważności świadectw, o skierowanie do badań lotniczo-lekarskich i t. d., z jednej strony utrudniał Ministerstwu Komunikacji załatwianie tych spraw, z drugiej strony pozwalał niektórym członkom Klubów unikać kontroli ze strony ich władz klubowych.

Nadto członkowie Klubów nie przestrzegali obowiązku zawiadamiania o każdej zmianie ewidencyjnej (zmianie stanu, adresu i t. p.), co stwarzało niedokładności w państwowym rejestrze członków załogi statków powietrznych, a równocześnie powodowało często zwracanie przez pocztę niedoręczonych przesyłek urzędowych.

Z powyższych względów Ministerstwo Komunikacji zarządza z datą niniejszego, co następuje:

1. Kierowanie do badań lotniczo-lekarskich: kwalifikacyjnych, okresowych i okolicznościowych należy wyłącznie do Komendantów Ośrodków P. W. Lotn., którym również Centrum Badań Lotniczo-Lekarskich w Warszawie będzie przesyłało wszystkie „Orzeczenia Lekarskie".

2) Podania członków Klubów, dotyczące:

a) dopuszczenia lub też ponownego zgłoszenia się do egzaminu,

b) wydania lub też przedłużenia ważności świadectw,

c) udzielenia specjalnych uprawnień i upoważnień (np. szkolenia w pilotażu, lądowania na terenach przygodnych, uprawnienia do pilotowania różnych statków powietrznych i t. p.),

powinny być kierowane do Ministerstwa Komunikacji **wyłącznie przez Komendantów Ośrodków P. W. Lotniczego.**

Ministerstwo Komunikacji **nie będzie przyjmowało i załatwiało** podań w powyższych sprawach, nadsyłanych z pominięciem Komendantów Ośrodków P. W. Lotniczego.

Wyjątek stanowią członkowie Klubów — prywatni właściciele statków powietrznych, oraz członkowie załogi statków powietrznych, pracujący w lotnictwie zawodowo (nawigatorzy, piloci komunikacyjni i fabryczni oraz mechanicy i radiooperatorzy pokładowi), których nie obowiązuje pośrednictwo Komendantów Ośrodków P. W. Lotniczego.

Komendanci Ośrodków P. W. Lotn. będą kierowali do Ministerstwa Komunikacji podania — dopiero po stwierdzeniu należytego ich wypełnienia, z zaznaczeniem w odpowiednich rubrykach ostatnich zmian ewidencyjnych i dołączeniu przez petentów wszystkich wymaganych dokumentów i opłat. Do tak przygotowanych podań Komendanci Ośrodków P. W. Lotn. będą ponadto dołączali w razie potrzeby własne opinje i uwagi oraz orzeczenia lekarskie.

Odwrotnie — wszelkie świadectwa, dokumenty, pisma i zarządzenia oraz okólniki, dotyczące członków załogi statków powietrznych, będą przesyłane przez Ministerstwo Komunikacji tylko do Komendantów Ośrodków P. W. Lotn. celem właściwego ich rozdziału.

Nadto Komendanci Ośrodków P. W. Lotn. nadeślą sumaryczne zapotrzebowanie na Dziennik Urzędowy Ministerstwa Komunikacji — Dział Lotniczy — dla wszystkich członków Klubów — pilotów posiadających już licencje, wydane przez Ministerstwo Komunikacji; prócz tego na przyszłość będą nadsyłali zmiany ilościowe zapotrzebowań, w miarę wzrastania, lub też zmniejszania się liczby pilotów, posiadających licencje Ministerstwa Komunikacji (jednak conajmniej raz na kwartał).

Po otrzymaniu pierwszego wykazu Ministerstwo Komunikacji prześle odpowiednie ilości kompletów Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji, których wysyłanie było w swoim czasie wstrzymane wskutek częstego zwracania przez pocztę.

52.

Nr. L-II/219/1/35 z dn. 21 lutego 1935 r. w sprawie ulg w opłatach za starty, lądowania i korzystanie z hangarów na lotniskach państwowych.

Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że Minister Komunikacji, mając na względzie popieranie rozwoju lotnictwa, decyzją z dn. 21 lutego 1935 r., wydaną na podstawie postanowienia ust. (1) § 37 rozporządzenia z dn. 15.II. 1934 r. o podziale lotnisk na kategorje oraz o warunkach zakładania i korzystania z lotnisk oraz urządzeń pomocniczych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 142), zarządził stosowanie następujących ulg w opłatach za starty, lądowania i korzystania z hangarów na lotniskach państwowych:

1. użytkownicy samolotów, wpisanych do rejestru państwowego statków powietrznych, jako własność:

a) Aeroklubu Rzeczypospolitej Polskiej,

b) Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej,

c) Aeroklubów miejscowych.

zwolnieni są od obowiązku uiszczania opłat za starty, lądowania oraz za korzystanie z han-

garów na wszystkich lotniskach państwowych lub pozostających w zarządzie państwowym.

2. Z ulg wymienionych w p. 1-szym korzystają właściciele i użytkownicy samolotów prywatnych wszelkich kategoryj, wpisanych do rejestru państwowego, jeżeli samoloty te zostały zbudowane w kraju.

3. Ulgi wymienione w punktach 1 — 2 nie mają zastosowania do świadczeń, przewidzianych w ust. (2) § 39 oraz ust. (4) § 40 wspomnianego na wstępie rozporządzenia, jeżeli świadczenia te nie są udzielane przez organa państwowe lotnictwa cywilnego.

4. Korzystanie z lotnisk państwowych lub pozostających w zarządzie państwowym przez samoloty przedsiębiorstw regularnej komunikacji powietrznej, odbywa się na warunkach, określonych w koncesjach dla tych przedsiębiorstw.

53.

Nr. L-II/231/10/35 z dn. 28 lutego 1935 r. w sprawie przystąpienia Hiszpanji do Konwencji urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dnia 13-go października 1919 r.

Ministerstwo Komunikacji, na podstawie Komunikatu Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Komisji Żeglugi Powietrznej (C. I. N. A.), zawiadamia, że Rząd Hiszpański zgłosił przystąpienie od dnia 1 stycznia 1935 r. do Konwencji, urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dn. 13 października 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 z 1929 r., poz. 54).

Z dniem tym Konwencja wspomniana wchodzi w życie pomiędzy Hiszpanją z jednej strony a państwami, należącemi dotąd do tej Konwencji z drugiej strony (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr. Nr. 14, poz. 78; 19 poz. 103 i 32 poz. 205).

W związku z tem polskie statki powietrzne prywatne, sportowe i turystyczne uzyskały od dn. 1 stycznia 1935 r. prawo swobodnego przylotu do Hiszpanji oraz przelotu nad jej obszarem, z zachowaniem jedynie postanowień wspomnianej Konwencji i pod warunkiem posiadania przepisanych dokumentów lotniczych oraz paszportów zagranicznych opatrzonych wizą hiszpańską.

Analogiczne uprawnienia uzyskały od wspomnianej daty statki powietrzne prywatne, sportowe i turystyczne hiszpańskie, gdy chodzi o przylot do Polski lub przelot ponad jej obszarem.

54.

Nr. L-III/526/8/34 z dn. 8 lutego 1935 r. w sprawie klasyfikacji samolotów turystycznych.

Ministerstwo Komunikacji, w celu powiększenia bezpieczeństwa lotów, zarządza co następuje:

Wszystkie samoloty turystyczne, uznane przez Bureau Veritas za zdolne do lotu (klasyfikacja „V"), otrzymują od B. V. dodatkową ocenę, uwzględniającą stopień zużycia oraz wartość użytkową samolotu:

Rozróżnia się następujące rodzaje ocen:
1) 3/3 1—1 2) 5/6 1—2 3) 5/6 2—2
5/6 1—1 5/6 2—1

Cyfry łamane, t. j. 3/3 i 5/6, oznaczają ocenę samolotu jako całości; ocenę 3/3 otrzymują samoloty zupełnie nowe albo niedługo używane, a 5/6 — wszystkie inne, z tem zastrzeżeniem, że są zdolne do lotu.

Cyfry 1—1, 1—2, 2—2 oznaczają ocenę części składowych samolotu, przyczem pierwsza cyfra odnosi się do kadłuba z podwoziem, a druga cyfra — do uskrzydlenia; cyfra „1 oznacza stan dobry, cyfra „2" — stan dostateczny.

Ocenę 5/6 nadaje się prócz tego samolotom typów przestarzałych niezależnie od stanu technicznego, w jakim się znajdują.

Samoloty, otrzymujące ocenę:

1. 3/3 1—1 lub 5/6 1—1 są dopuszczone do wszelkich lotów, z wyjątkiem przewozów lub prac lotniczych zarobkowych, jak również lotów rekordowych i akrobacyjnych, jeżeli w tym ostatnim przypadku świadectwo sprawności technicznej samolotu nie upoważnia do lotów akrobacyjnych.

2. 5/6 1—2 lub 5/6 2—1 są dopuszczone do lotów jak pod 1) wyżej, lecz jedynie wewnątrz kraju i to bez prawa udziałów w lotniczych rajdach, zawodach, konkursach i t. p.

3. 5/6 2—2 są dopuszczone do lotów tylko nad lotniskiem, bez prawa dokonywania jakichkolwiek przelotów lub brania udziału w jakichkolwiek zawodach lotniczych.

55.

Nr. L-II/201/3/35 z dn. 2 marca 1935 r. Informacje dla lotników polskich, udających się drogą powietrzną do państw obcych.

1. Czechosłowacja. W N-rze 58 Zbioru ustaw i rozporządzeń Republiki Czeskosłowackiej z 1934 zostało ogłoszone rozporządzenie, dotyczące ustanowienia przepisów o samolotach cudzoziemskich.

Rozporządzenie to normuje warunki przylotu na obszar Czechosłowacji i przelotu ponad jej obszarem.

2. Grecja. Rząd Grecki zawiadamia, że przylot statków powietrznych, przynależnych do jednego z państw, które należą do Konwencji, urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dn. 13.X. 1919 r., na obszar Grecji lub ponad tym obszarem może się odbywać bez potrzeby uzyskiwania uprzedniego pozwolenia. Wystarczy jedynie, by lotnik, mający zamiar lecieć do Grecji lub przelatywać ponad jej obszarem, zawiadomił uprzednio, conajmniej na 48 godzin, lotnisko, na którem zamierza lądować lub ponad którem zamierza przelecieć w locie tranzytowym.

Uzupełniająco Rząd Grecki zawiadamia, że statki powietrzne obce mogą zaopatrywać się

w materjały pędne na następujących lotniskach greckich: Tatoi, Phalère, Saloniki, Janina, Korfu, Agrinion i Drama.

3. Włochy. W N-rach 654 i 656 z 1935 r. „Bulletin de Renseignements", organu urzędowego Międzynarodowej Komisji Żeglugi Powietrznej — CINA, zostały ogłoszone przepisy, dotyczące samolotów cudzoziemskich, przylatujących na obszar Włoch lub przelatujących ponad tym obszarem.

Przepisy te zawierają: prawidła ruchu statków powietrznych obcych na obszarze włoskim, przepisy lotnicze celne, wykaz miejsc przelatywania granic oraz obowiązujących szlaków lotu, spis lotnisk celnych i otwartych do użytku publicznego, opisy stref zakazanych, warunki przewozu i używania aparatów fotograficznych lub kinofotograficznych, warunki przewozu broni, amunicji i materjałów wybuchowych, jako też warunki i taryfy opłat za korzystanie z lotnisk państwowych.

4. Iran (Persja). W związku z wymówieniem przez Persję Konwencji urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dn. 13 października 1919 r. (Dz. Urz. M. K. Nr. 19 z 1934 r., poz. 103), Rząd Perski ustalił następujące warunki przylotu na obszar Persji:

1. Na przylot wymagane jest uzyskanie od Cesarskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych uprzedniego pozwolenia, o którego udzielenie należy się zwracać zawczasu do tego Ministerstwa.

2. Prośba o pozwolenie powinna zawierać następujące dane:

a) datę lotu statku powietrznego,
b) miejsce odlotu, szlak lotu, miejsce przeznaczenia,
c) rodzaj i typ statku powietrznego,
d) znaki szczególne,
e) moc silnika,
f) nazwiska pilotów i pasażerów,
g) cel lotu,
h) wyposażenie,
i) aparaty radjo znajdujące się na pokładzie statku powietrznego.

Uwaga: Przewóz broni, amunicji, materjałów wybuchowych i trujących oraz aparatów fotograficznych i kinofotograficznych jest zabroniony.

3. Każdorazowo gdy, po otrzymaniu pozwolenia na przelot wzdłuż określonego szlaku, powstanie potrzeba jego zmiany, należy uprzedzić o tem we właściwym czasie Cesarskie Ministerstwo Spraw Zegranicznych, w celu uzyskania odpowiednich zarządzeń.

Nadto, ze względu na stwierdzone często znaczne opóźnienia zapowiedzianych przylotów na obszar Persji, co powoduje trudności dla urzędników pełniących nadzór nad przelotami, Rząd Perski zwraca uwagę na to, co następuje:

Przylot powinien nastąpić w ciągu 5 dni od zapowiedzianej daty, gdy chodzi o statki powietrzne państw sąsiadujących z Persją — w ciągu zaś 7 dni, gdy chodzi o inne kraje. W razie nieskorzystania w tych terminach z prawa przylotu, należy uzyskać u właściwych władz perskich nowe pozwolenie. W razie gdy opóźnienie przylotu na obszar Persji nastąpiło wskutek niesprzyjających warunków atmosferycznych, nie jest konieczne uzyskiwanie nowego pozwolenia, należy jednak zawiadomić niezwłocznie Rząd Cesarski o przyczynach opóźnienia, w celu wydania odpowiednich instrukcyj władzom lokalnym.

5. Z. S. S. R. W N-rze 34 „Nachrichten für Luftfahrer" z 1934 r., organie urzędowym Ministerstwa Lotnictwa Rzeszy Niemieckiej, zostały ogłoszone przepisy, dotyczące przylotu zagranicznych statków powietrznych cywilnych na obszar Z. S. S. R. lub przelotu ponad tym obszarem.

Przepisy te zawierają warunki i formularze uzyskiwania pozwoleń na przylot oraz warunki pobytu na obszarze Z. S. S. R.

6. Przepisy, wspomniane w punktach 1 i 5 wydane w języku niemieckim oraz w punkcie 3, wydane w języku francuskim mogą być przeglądane przez osoby zainteresowane w Departamencie Lotnictwa Cywilnego Min. Kom. (Warszawa, ul. Chałubińskiego 4) w dnie powszednie od godz. 11 do 13.

Zawiadomienie.

Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 6 z r. b. pod poz. 33 została ogłoszona Międzynarodowa Konwencja Telekomunikacyjna wraz z regulaminami: telegraficznym, telefonicznym, radjokomunikacyjnym i odnośnemi załącznikami, podpisana w Madrycie dn. 9 — 10 grudnia 1932 roku.

Konwencja ta i dołączone do niej regulaminy dotyczą również służby radjokomunikacyjnej lotniczej.

Egzemplarze Dziennika Ustaw, zawierające wspomnianą Konwencję i regulaminy są do nabycia w Administracji tego dziennika (Warszawa, Długa 50 konto P. K. O. 30-130) w cenie 7 zł. za egzemplarz.

Nr. L. II/201/3/35.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 75402. 25.III.35. 2 000.

WARUNKI PRENUMERATY. **Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.**

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.